

programmer, der kan styrke udsatte børns læring i dagtilbuddene, især med henblik på at styrke indsatsen for de udsatte børn.

Det kan godt være, at fru Line Barfod ikke bryder sig om det, men det betyder noget, at børn oplever en udvikling og en læring, mens de går i børnehaven. Det betyder faktisk, at de børn, der er mest udsatte, har en chance for at udnytte de talenter og de evner, der er givet dem i livet, på lige fod med andre børn, kan få den uddannelse og det liv, som de fortjener. Men med den indstilling, fru Line Barfod har til læring i børnehaven, opnår man det jo ikke.

Det er også vigtigt, som det tredje, at vi sætter fokus på, at børn skal have en sundere livsstil. Derfor vil vi fremme etablering af flere idrætsstilbud, og Motions- og Ernæringsrådet vil udarbejde en handlingsplan om bekæmpelse af overvægt blandt børn.

For det fjerde er det vigtigt for regeringen, at børneperspektivet bliver styrket i skilsmissegager. I et landsdækkende projekt, hvor det tværfaglige samarbejde i højkonfliktsager bliver styrket, vil vi rette fokus på de mest udsatte børn i forældremyndigheds- og samværssager. Jeg har nedsat et udvalg, der i foråret skal fremlægge en betænkning om lovgivning og proces angående forældremyndighed og samvær for især at styrke børns stilling i de sager.

Og endelig, som det femte, vil vi arbejde for, at der bliver skabt en bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, der ikke mindst er til gavn for børnene, bl.a. vil vi udbrede gode praksiseksempler på, hvordan virksomheder og andre håndterer problemer omkring børns sygdom bedst muligt. For det er en vigtig diskussion, der er om balancen mellem arbejdsliv og familieliv. Vi lever jo i et samfund, hvor der af mange grunde vil blive stillet stigende krav til produktivitet og konkurrenceevne, og i den sammenhæng er familiepolitikken helt afgørende, hvis vi alle sammen skal være hele mennesker og leve et godt liv og kunne leve op til de udfordringer, vi bliver stillet over for.

I alt det her spiller familiepolitikken altså en afgørende rolle for, at vi kan være hele mennesker, og det er derfor, den er så højt prioriteret. Derfor er det også, at man kan sige, at en velfungerende familiepolitik og et godt arbejdsliv i virkeligheden ikke er hinandens modsætninger, men hinandens forudsætninger.

Kl. 19.55

Jeg synes som sagt, at det er vigtigt, at vi debatterer familiepolitik, og det er vigtigt, at vi de-

batterer, hvordan vilkårene er for danske familier i dag, om der er noget, vi kan gøre anderledes, og derfor synes jeg også, det er godt, at vi har haft den debat her i dag.

Jeg synes, der har været gode indlæg. Et par eksempler på gode indlæg er dem fra Venstre og Det Konservative Folkeparti, men jeg vil også gerne sige tak f.eks. for de positive bemærkninger, der trods alt var i fru Karen Hækkerups indlæg. Jeg vil nok sige, at da fru Karen Hækkerup kom længere ind i sit indlæg, begyndte den her surhed over livet i Danmark jo at brede sig, og den blev suppleret af andre socialdemokratiske debatdeltagere under de spørgsmål, der blev stillet.

Ikke mindst har jeg lagt mærke til, at Socialdemokratiet harcelerer ganske meget over kontanthjælpsloftet. Det er noget værre noget, mener Socialdemokratiet. Det var jo Socialdemokratiet selv, der var med til at indføre det, vil jeg bare erindre om. Vi har jo indgået en aftale om kontanthjælpsloft, og det var godt, vi indgik den aftale, for den betød, at det for en lang række familier i Danmark bedre kunne betale sig at arbejde.

Jeg lagde i øvrigt også mærke til, at fru Karen Hækkerup sagde, at fru Karen Hækkerup ville satse på omsorg og hjælp til de forældre, der ikke kunne klare det, i stedet for straf. Det er derfor, sagde fru Karen Hækkerup, og det syntes jeg var interessant, at hun ikke er konservativ. Jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at hvis det bare er det, der skiller os, så kan vi nok finde ud af det. Det må vi tage en snak om en dag.

Hr. Martin Henriksen sagde, som jeg husker det, at der ikke i redegørelsen med et ord nævnes kernefamilien. Jeg skal gøre hr. Martin Henriksen opmærksom på, at det er det ottende ord, der bliver nævnt i redegørelsen. Ord nummer otte, når man begynder at læse redegørelsen, er kernefamilie. Så det passer altså ikke, at det ikke bliver nævnt.

Det, som hr. Martin Henriksen bekymrer sig meget om, altså fædrenes retsstilling ved skilsmisse, er – indrømmet – ikke nævnt eksplicit i redegørelsen, men der er gjort ganske meget ud af på side 24 og 25 i redegørelsen, at der skal lyttes mere til børnene i skilsmissegager, og at vi skal se på sager om samvær og forældremyndighed med børnenes øjne. I det ligger naturligvis, at børn har et krav på både en mor og en far, og det imødekommer i virkeligheden de synspunkter, som hr. Martin Henriksen havde.